

“मीठे बच्चे- सच्चा कमाई गर्ने पुरुषार्थ पहिला स्वयं गर फेरि आफ्नो मित्र-सम्बन्धीहरूलाई पनि गराऊ, च्यारिटी बिगिन्स एट होम ।”

प्रश्न:- सुख अथवा चैन प्राप्त गर्ने विधि के हो ?

उत्तर:- पवित्रता । जहाँ पवित्रता छ त्यहाँ सुख-चैन हुन्छ । बाबाले पवित्र दुनियाँ सत्ययुगको स्थापना गर्नुहुन्छ । त्यहाँ विकार हुँदैन । जो देवताहरूका पुजारी छन् उनीहरूले कहिल्यै यस्तो प्रश्न गर्न सक्दैनन्- विकारै नभए दुनियाँ कसरी चल्छ ? अब तिमीलाई चैनको दुनियाँमा जानु छ, त्यसैले यस पतित दुनियाँलाई भुल्नु छ । शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर्नु छ ।

ओम् शान्ति । ओम् शान्तिको अर्थ त बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ । शिवबाबाले पनि ओम् शान्ति भन्न सक्नुहुन्छ भने शालिग्राम बच्चाहरूले पनि भन्न सक्छन् । आत्माले भन्छ- ओम् शान्ति । सन अफ साइलेन्स फादर । शान्तिको लागि जंगल आदिमा गएर कुनै उपाय गरिदैन । आत्मा त छ नै साइलेन्स (शान्त) । फेरि उपाय के गर्ने ? यो कुरा बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ । उहाँ बाबालाई नै भनिन्छ- त्यहाँ लैजानुहोस् जहाँ सुख चैन मिल्छ । चैन अथवा सुख सबै मनुष्यले चाहन्छन् तर सुख र शान्ति भन्दा पहिला त हुनुपर्छ पवित्रता । पवित्रलाई पावन, अपवित्रलाई पतित भनिन्छ । पतित दुनियाँवाला पुकारिरहन्छन्- आएर हामीलाई पावन दुनियाँमा लैजानुहोस् । उहाँ हुनुहुन्छ नै पतित दुनियाँबाट छुटाएर पावन दुनियाँमा लैजानेवाला । सत्ययुगमा हुन्छ पवित्रता, कलियुगमा छ अपवित्रता । त्यो पवित्र दुनियाँ हो, यो हो पतित दुनियाँ । यो त बच्चाहरूले जान्दछन्- दुनियाँको जनसंख्या बढ्दै जान्छ । सत्ययुग पावन दुनियाँ हो भने अवश्य मनुष्य थोरै हुनेछन् । ती थोरै को हुनेछन् ? सत्ययुगमा देवी-देवताहरूको नै राज्य हुन्छ, त्यसलाई नै चैनको दुनियाँ अथवा सुखधाम भनिन्छ । यो हो दुःखधाम । दुःखधामलाई बदलेर सुखधाम बनाउनेवाला केवल एक परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ । सुखको वर्सा अवश्य बाबाले नै दिनुहुन्छ । अब उहाँ बाबा भन्नुहुन्छ दुःखधामलाई बिर्स, शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गर । यसलाई नै मन्मनाभव भनिन्छ । बाबा आएर बच्चाहरूलाई सुखधामको साक्षात्कार गराउनुहुन्छ । दुःखधामको विनाश गराएर शान्तिधाममा लैजानुहुन्छ । यस चक्रलाई बुझ्नु छ । ८४ जन्म लिनुपर्छ । जो पहिला सुखधाममा आउँछन्, उनीहरूको हुन्छ ८४ जन्म केवल यति कुरा याद गर्नाले पनि बच्चाहरू सुखधामको मालिक बन्न सक्छन् ।

बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, शान्तिधामलाई याद गर अनि फेरि वर्सालाई अर्थात् सुखधामलाई याद गर । पहिला-पहिला तिमी शान्तिधाममा जान्छौ, त्यसैले आफूलाई शान्तिधाम, ब्रह्माण्डको मालिक सम्झ । हिँड्दा-डुल्दा आफूलाई वहाँको निवासी सम्झ्यौ भने यो दुनियाँ भुल्दै जानेछौ । सत्ययुग हो सुखधाम तर सबै त सत्ययुगमा आउन सक्दैनन् । यी कुरा उनले नै बुझ्नेछन् जो देवताहरूका पुजारी छन् । यो हो सच्चा कमाई, जुन सच्चा बाबाले सिकाउनुहुन्छ । बाँकी सबै हुन् भूटो कमाई । अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको कमाईलाई नै सच्चा कमाई भनिन्छ, बाँकी विनाशी धन-दौलत, त्यो हो भूटो कमाई । द्वापरदेखि लिएर त्यो भूटो कमाई गर्दै आएका छन् । यस अविनाशी सच्चा कमाईको प्रारब्ध सत्ययुगदेखि शुरू भएर त्रेतामा पूरा हुन्छ अर्थात् आधाकल्प भोग्छौ । पछि भूटो कमाई शुरू हुन्छ, जसबाट अल्पकाल क्षणभंगुर सुख मिल्छ । यो अविनाशी ज्ञान रत्न, ज्ञान सागरले नै दिनुहुन्छ । सच्चा कमाई सच्चा बाबाले गराउनुहुन्छ । भारतवर्ष सचखण्ड थियो, भारतवर्ष नै अहिले भूटखण्ड बनेको छ । अरू खण्डहरूलाई सचखण्ड, भूट खण्ड भनिदैन । सचखण्ड बनाउने बादशाह सत्य उहाँ हुनुहुन्छ । सच्चा हुनुहुन्छ एक गड फादर, बाँकी हुन् भूटा फादर । सत्ययुगमा पनि सच्चा फादर मिल्छ किनकि त्यहाँ भूट पाप हुँदैन । यो हो नै पाप आत्माहरूको दुनियाँ, त्यो हो पुण्य आत्माहरूको दुनियाँ । त्यसैले अब यस्तो सच्चा कमाईको लागि कति पुरुषार्थ गर्नुपर्ला । जसले कल्प पहिला कमाई गरेका थिए, उनीहरूले नै गर्नेछन् । पहिला आफूले सच्चा कमाई गरेर फेरि घर र माइती दुवैलाई यो सच्चा कमाई गराउनु छ । च्यारिटी बिगिन्स एट होम ।

सर्वव्यापीको ज्ञान हुनेले भक्ति गर्न सक्दैनन् । जब सबै भगवान्को रूप हुन् भने फेरि भक्ति कसको गर्छन् ? त्यसैले यस दलदलबाट निकाल्न मेहनत गर्नुपर्छ । संन्यासीहरूले *च्यारिटी बेगिन्स एट होम* के गर्छन् ? पहिले त उनीहरूले घरबारको समाचार सुनाउँदै सुनाउँदैनन् । भन, किन सुनाउँदैनौ ? जानकारी त हुनु पर्‍यो नि । भन्दैमा के हुन्छ, फलानो घरका थियौं फेरि संन्यास धारण गर्‍यौं ! तिमीसँग सोधेमा तिमी तुरुन्त भन्न सक्छौ । संन्यासीहरूको शिष्यहरू (फलोअर्स) त धेरै हुन्छन् । उनीहरूले फेरि यदि बसेर भगवान् एक हुनुहुन्छ भनिदिए भने त सबैले उनीहरूसँग सोध्नेछन्— तिमीलाई कसले यो ज्ञान सुनायो ? बी.के. ले सुनाएका हुन् भन्यो भने सारा उनीहरूको धन्धा नै खलास हुनेछ । यसरी कसले आफ्नो इज्जत गुमाउँछ र ? फेरि कसैले खाना पनि दिने छैनन् । त्यसैले संन्यासीहरूको लागि त धेरै कठिन छ । पहिला आफ्नो मित्र-सम्बन्धी आदिलाई ज्ञान दिएर सच्चा कमाई गराउनुपर्छ जसबाट उनीहरूले २१ जन्म सुख पाऊन् । कुरा छ धेरै सहज । तर ड्रामामा यति शास्त्र मन्दिर आदि बन्ने पनि निश्चित छ ।

पतित दुनियाँमा बस्नेहरूले भन्छन्— अब पावन दुनियाँमा लैजाउनुहोस् । सत्ययुग भएको ५००० वर्ष भयो । उनीहरूले त कलियुगको आयु नै लाखौं वर्ष भनिदिएका छन् भने फेरि मनुष्यले कसरी बुझ्छन्— सुखधाम कहाँ छ ? कहिले हुनेछ ? उनीहरूले त भन्छन् महाप्रलय हुन्छ अनि फेरि सत्ययुग हुन्छ । पहिला-पहिला श्रीकृष्ण औंला चुस्दै सागरमा पीपलको पातमा आउँछन् । अब कहाँको कुरा कहाँ लगेका छन् ! अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— ब्रह्माद्वारा म सबै बेद-शास्त्रहरूको सार सुनाउँछु त्यसैले विष्णुको नाभि-कमलबाट ब्रह्माको उत्पत्ति देखाउँछन् र फेरि हातमा शास्त्र दिएका छन् । ब्रह्मा त अवश्य यहाँ हुनुपर्छ । सूक्ष्मवतनमा त शास्त्र हुँदैन नि । ब्रह्मा यहाँ हुनुपर्छ । विष्णु लक्ष्मी-नारायणको रूप पनि त यहाँ हुन्छन् । ब्रह्मा सो विष्णु बन्छन् फेरि विष्णु सो ब्रह्मा बन्छन् । अब ब्रह्माबाट विष्णु निकल्छन् वा विष्णुबाट ब्रह्मा निकल्छन् ? यी सबै बुझ्ने कुरा हुन् । तर यी कुरालाई बुझ्छ उसैले जसले राम्रोसँग पढ्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— जबसम्म तिमी शरीर रहन्छ तबसम्म बुझिरहनेछौ । तिमी बिल्कुल १०० प्रतिशत बेसमझ, कंगाल बनेका छौ । तिमी नै समझदार देवी-देवता थियौ, अब फेरि तिमी देवी-देवता बनिरहेका छौ । मनुष्यले त बनाउन सक्दैनन् । तिमी नै देवता थियौ फेरि ८४ जन्म लिंदा-लिंदा एकदम कलाहीन भएका छौ । तिमी सुखधाममा धेरै चैनमा थियौ, अहिले बेचैन छौ । तिमीले ८४ जन्महरूको हिसाब बताउन सक्छौ । इस्लामी, बौद्धी, सिक्ख, ईसाई, मठ-पंथ सबैले कति जन्म लिन्छन् ? यो हिसाब निकाल्न त सजिलो छ । स्वर्गको मालिक त तिमी नै बन्छौ । कलमी लाग्छ नि । यो हो ज्ञान । स्वयम्ले बुझ्यौ भने फेरि सबैभन्दा पहिला आफ्ना माता-पिता, बहिनी-भाइहरूलाई ज्ञान दिनुपर्छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान रहनु छ फेरि *च्यारिटी बेगिन्स एट होम* । घर र माइती दुवैलाई ज्ञान सुनाउनुपर्छ । व्यवसायमा पनि पहिला आफ्नो भाइहरूलाई नै साभेदार बनाउँछन् । यहाँ पनि त्यस्तै हो । गायन पनि छ— कन्या त्यो हो जसले घर र माइतीको उद्धार गर्छिन् । अपवित्रले उद्धार गर्न सक्दैनन् । त्यो कुन चाहिँ कन्या ? यी ब्रह्माका कन्या, ब्रह्माकुमारी छन् नि । यहाँ अधर कन्या, कुमारी कन्याको मन्दिर पनि बनेको छ नि । यहाँ तिमी यादगार बनेको छ । म फेरि आएको छु विश्वलाई स्वर्ग बनाउन । यो देलवाडा मन्दिर एकदम एक्प्युरेट छ, माथि स्वर्ग देखाइएको छ । स्वर्ग थियो त यहाँ नै । राजयोगको तपस्या पनि यहाँ नै हुन्छ । जसको मन्दिर हो उनले यो जान्नु त पर्‍यो नि । हेर भित्र जगतपिता जगत अम्बा, आदि देव, आदि देवी बसेका छन् । अच्छा, आदि देव कसका बच्चा हुन् ? शिवबाबाको । अधर कुमारी, कुमारी कन्या सबै राजयोगमा बसेका छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मन्मनाभव । अनि तिमी वैकुण्ठको मालिक बनेछौ । मुक्ति, जीवन मुक्तिधामलाई याद गर । तिमी यो संन्यास हो, जैनीहरूको संन्यास कति कठिन (डिफीकल्ट) छ । कपाल आदि निकाल्ने कति कडा चलन छ । यहाँ त छ नै सहज राजयोग । यो हो पनि प्रवृत्ति मार्गको । यो ड्रामामा निश्चित छ । कुनै जैन मुनिले बसेर आफ्नो नयाँ धर्म स्थापना गरे तर त्यसलाई आदि सनातन देवी-देवता धर्म त भनिदैन नि । त्यो त अहिले प्रायः लोप छ । कसैले जैन धर्म शुरू गरे, चल्थो । यो पनि ड्रामामा छ । आदि देवलाई पिता र जगत अम्बालाई माता भनिन्छ । आदि देव ब्रह्मा हुन्, यो त सबैले जान्दछन् । आदम-बीबी, एडम-ईव पनि भन्छन् ।

यी एडम ईव अहिले तपस्या गरिरहेका छन् भनेर क्रिश्चियनहरूलाई कहाँ थाहा छ र । मनुष्य सृष्टिको वंशावलीको यी हेड हुन् । यो रहस्य पनि बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ । यति धेरै मन्दिर शिवको वा लक्ष्मी-नारायणका बनेका छन् भने उनीहरूको जीवनी (बायोग्राफी) जान्नुपर्‍यो नि ! यो पनि ज्ञान सागर बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ । परमपिता परमात्मालाई नै नलेजफुल ज्ञानको सागर, आनन्दको सागर भनिन्छ । यो परमात्माको महिमा कुनै साधु-सन्त आदिले जान्दैनन् । उनीहरू त भन्छन्- परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ फेरि महिमा कसको गर्ने ? परमात्मालाई नजान्नाले नै फेरि आफूलाई शिवोहम् भन्छन् । होइन भने परमात्माको महिमा कति ठूलो छ । उहाँ त मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ । मुसलमानहरू पनि भन्छन् हामीलाई खुदाले पैदा गरे, त्यसैले हामी रचना ठहरियौं । रचनाले रचनालाई वर्सा दिन सक्दैनन् । रचनालाई रचयिताबाट वर्सा मिल्छ, यस कुरालाई कसैले पनि जानेका छैनन् । उहाँ बीजरूप सत हुनुहुन्छ, चैतन्य हुनुहुन्छ, सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको उहाँलाई ज्ञान छ । आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान बीज बाहेक कुनै मनुष्यमा हुन सक्दैन । बीज चैतन्य हुनुहुन्छ भने अवश्य ज्ञान उहाँमा नै छ । उहाँ नै आएर तिमीलाई सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान दिनुहुन्छ । यो पनि बोर्ड लगाउनुपर्छ, यस चक्रलाई जान्नाले तिमी सत्ययुगको चक्रवर्ती राजा अथवा स्वर्गको राजा बन्नेछौ । कति सहज कुरा छ । बाबा भन्नुहुन्छ- जबसम्म जिउनु छ, मलाई याद गर्नु छ । म स्वयम् तिमीलाई यो वशीकरण मन्त्र दिन्छु । अब तिमीले याद गर्नु छ बाबालाई । यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ । यो स्वदर्शन चक्र घुमाइरह्यो भने मायाको शिर काटिनेछ । मैले तिम्रो आत्मालाई पवित्र बनाएर लैजान्छु । फेरि तिमीले सतोप्रधान शरीर लिनेछौ । वहाँ विकार हुँदैन । सोच्छन्- विकार विना सृष्टि कसरी चल्छ ? भन, तपाईं शायद देवताहरूको पुजारी हुनुहुन्छ । लक्ष्मी-नारायणको त महिमा गाउँछन् सम्पूर्ण निर्विकारी भनेर । जगदम्बा, जगत्पिता निर्विकारी हुन्, राजयोगको तपस्या गरेर पतितबाट पावन, स्वर्गको मालिक बनेका हुन् । तपस्या गर्छन् नै पुण्य आत्मा बन्नको लागि । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) यस पुरानो दुनियाँलाई बुद्धिबाट भुल्नको लागि हिँड्दा-डुल्दा आफूलाई शान्तिधामको निवासी सम्झनु छ । शान्तिधाम र सुखधामलाई याद गरेर सच्चा कमाई गर्नु छ र अरूलाई पनि गराउनु छ ।
- २) राजयोगको तपस्या गरेर स्वयंलाई पुण्य आत्मा बनाउनु छ । मायाको शिर काट्नको लागि स्वदर्शन चक्र सदा घुमिरहोस् ।

वरदान:- सबै आत्माहरूमा आफ्नो शुभ भावनाको बीज छर्ने मास्टर दाता भव

फलको प्रतीक्षा न गरेर तिमी आफ्नो शुभ भावनाको बीज हरेक आत्मामा छर्दै जाऊ । समयमा सबै आत्माहरूलाई जागु नै छ । कसैले विरोध (अपोजीशन) गर्छन् भने पनि तिमीले दयाको भावना छोड्नु हुँदैन, यी विरोध, अपमान, गालीहरूले मलको काम गर्नेछ र राम्रो फल निस्कनेछ । जति गाली दिन्छन् त्यति गुण गाउनेछन्, त्यसैले हरेक आत्मालाई आफ्नो वृत्तिद्वारा, भायब्रेशनद्वारा, वाणीद्वारा मास्टर दाता बनेर दिदै जाऊ ।

स्लोगन:- सधैं प्रेम, सुख, शान्ति र आनन्दको सागरमा समाहित बच्चाहरू नै सच्चा तपस्वी हुन् ।